

În ploaia de vremuri

Ina M.

În ploaia de vremuri ridic fruntea cu gânduri
Și pescărușii așază pe ea valuri săpate în riduri
Îngropând visuri. Nisip de regrete se scurge din privire,
Furtuna îl înghite și scuipă dureri dând vremii de știre.

Cu mâinile- ntinse spre cerul cu găuri căscate, flămânde,
Doar sulițe-albastre din stele- ngețate mai par a fi blânde.
Compasiunea în legendă suspină din timpuri uitate
Și cad copleșit în genunchi la malul de vremuri zbuciumate.

Nici o speranță la orizontul rațiunii existenței
Nu se zărește, ne căim muți și mulți aducând penitenței
Jertfa sufletelor împăcate cu vremurile-n furtună...
Un vis de speranță zăresc în nisip și- apoi mă-nalț spre lună!